

Podatek pokredytowany winien być zabezpieczony w analogiczny sposób, jak podatek od spirytusu.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1922 r.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

869.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 16 października 1922 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 92, poz. 851) zarządza się co następuje:

§ 1. Postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 53, poz. 336), wydanego celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 50, poz. 305) mają zastosowanie na tym obszarze również przy wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa.

§ 2. Postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 53, poz. 337), wydanego celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. № 50, poz. 306) mają analogiczne zastosowanie na tym obszarze również przy wykonywaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa z tą tylko zmianą, że zwrot podatku od piwa w wypadkach przewidzianych w § 1 tego rozporządzenia wykonawczego wynosi 2.500 mk. za hektolitr piwa wzgl. 480 mk. za stoień hektolitrowy ekstraktu.

§ 3. Przedsiębiorstwa trudniące się sprzedażą piwa (hurtownicy i detaliczni sprzedawcy), tudzież zakłady i związki zajmujące się rozdziałem piwa dla swoich członków, wreszcie osoby, przechowujące piwo należące do powyższych przedsiębiorstw, zakładów, względnie związków, obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni t. j. do dnia 3 listopada 1922 łączne zapasy w ilości przekraczającej 25 litrów piwa, pozostające w ich posiadaniu w dniu wejścia w życie

rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11 października 1922 t. j. w dniu 1 listopada 1922 celem dodatkowego opodatkowania, podając przytem miejsce swego zamieszkania względnie miejsce przechowania piwa. Zapas piwa przekraczający 25 litrów ulega dodatkowemu opodatkowaniu w całości t. j. bez potrącenia rzeczonych ilości (25 litrów). Dodatkowy podatek wynosi 1.900 marek od hektolitra piwa.

Jeżeli zapas piwa znajduje się w dniu 1 listopada 1922 w transporcie obowiązek zgłoszenia ciąży na odbiorcy, a bieg trzechdniowego terminu rozpoczyna się dlań w dniu następnym po dniu, w którym zapas piwa odebrano. Kontroli skarbowej przysługuje prawo sprawdzenia na miejscu, czy zgłoszone zapasy piwa są zgodne z rzeczywistością.

§ 4. Zgłoszenie wnosi się w trzech egzemplarzach, a to:

- a) w b. dzielnicy rosyjskiej do właściwego Urzędu Akcyz i Monopolów, względnie poza siedzibą tych urzędów do właściwego inspektora kontroli skarbowej,
- b) w b. dzielnicy austriackiej do właściwego Oddziału kontroli skarbowej,
- c) w b. dzielnicy pruskiej do właściwego urzędu skarbowego.

Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca się posiadaczowi zapasu piwa po zaopatrzeniu potwierdzeniem odbioru ze wskazaniem kasy skarbowej, w której dodatkowy podatek ma być uiszczony, drugi egzemplarz przesyła się kasie skarbowej, a trzeci przedstawia się władzy skarbowej II instancji po uwidocznieniu na nim przypadającej dopłaty.

§ 5. Wpłacone kwoty zarachowują kasy skarbowe, jako dodatkowy podatek od piwa.

§ 6. Podatek od piwa może być w wyjątkowych wypadkach pokredytowany najwyżej na 3 miesiące pod warunkami przepisane dla kredytowania podatku od spirytusu.

§ 7. Przewidziany w § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11 października 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 92 poz. 851) zakaz obrotu przypraw i wyciągów służących do wyrobu piwa z wyjątkiem barwnika sporządzonego z cukru rozciąga się na takie przyprawy, które wedle ich oznaczenia, sposobu użycia względnie podaży przeznaczone są do sporządzania piwa. Jako podpadające pod ten zakaz przyprawy i wyciągi uważać należy mieszaniny z ekstraktów cukrowych połączonych z barwnikami, ekstraktami słodowymi, piwem i innymi materiałami, tudzież ekstrakty słodowe z wyjątkiem specjalnych ekstraktów słodowych przeznaczonych wyłącznie dla celów leczniczych, a sporządzanych na zasadzie pozwoleń Ministerstwa Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*